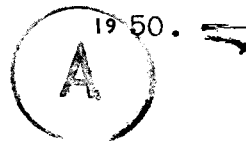

BINNENLANDSE VEILIGHEIDSDIENST

7.10.50
15382

329.15
'S-GRAVENHAGE, 4 October
Javastraat 68

No. 92311

Bijl.: een

Betr.: Partijconferentie der C.P.N.

VERTROUWELIJK.

Hiermede heb ik de eer Uwer Excellentie aan te bieden een kort verslag van een door de Communistische Partij van Nederland op 12 en 13 Augustus 1950 te Amsterdam gehouden Partijconferentie.

Zoals U bekend zal zijn volgt de Partijconferentie in belangrijkheid op het Partijcongres. Statutair is de mogelijkheid tot het bijeenroepen van een dergelijke conferentie tussen 2 congressen opengelaten voor het op hoger niveau bespreken van belangrijke aangelegenheden.

Deze conferentie werd gehouden in het gebouw "Felix Meritis", alwaar voor besloten bijeenkomsten krachtige beveiligingsmaatregelen worden getroffen. Desondanks is het voor dit geval mogelijk gebleken een verslag over het besprokene samen te stellen. Hoewel deze conferentie reeds enige tijd geleden werd gehouden, heb ik het toch nuttig geacht U over deze bijeenkomst een verslag te doen toekomen.

Zijne Excellentie de Minister van Binnenlandse werd mijnerzijds op gelijke wijze ingelicht.

~~AE~~ HET HOOFD VAN DE DIENST

Mr. L. Einthoven.

Aan Zijne Excellentie
de Minister-President,
Plein 1813 no 4
te
'S-GRAVENHAGE.

Kort verslag van de C.P.N.-partijconferentie
gehouden te Amsterdam op 12 en 13 Augustus 1950.

Op 12 en 13 Augustus 1950 werd in het gebouw "Felix Meritis" te Amsterdam, door het Dagelijks Bestuur van de Communistische Partij van Nederland een partijconferentie belegd ter bespreking van de taken van de "strijders voor de Vrede" en het aandeel van de communistische pers in de politieke opvoeding van de massa, alsmede van de plannen, welke door de partij ter uitbreiding van haar dagblad in gereedheid waren gebracht.

Ofschoon volgens de convocaties, welke aan circa 300 partij-functionarissen in het gehele land, via de Districtsbesturen, waren toegezonden, de conferentie pas op 12 Augustus te 20 uur zou aanvangen, werd reeds in de middag van die dag een kleinere bijeenkomst in dezelfde vergaderzaal gehouden, waar ongeveer 50 personen aanwezig waren.

Hier sprak een persoon, welke reeds eerder werd gesignaleerd als "de dubbelganger van Saul de Groot". Betrokkene kon tot op heden niet worden geïdentificeerd.

Deze man, sprekende in naam van de algemeen-secretaris van de C.P.N., wees er op, dat de stakingen in Amsterdam niet in de eerste plaats als sociale-, doch als politieke acties moesten worden gezien.

De actie van thans, zo zeide hij, is maar een begin van de uitvoering van door het Kominform vastgestelde plannen, welke in samenwerking en overleg met onze Westelijke geparenteerden moet plaats vinden.

Indien we er in slagen, aldus "De Groot", om het conflict tot een uitgebreid conflict te maken, zullen we daardoor een dusdanige ontredde-ning in de rijen der reactie scheppen, dat de strijd voor lotsverbetering, het vredeswerk en de doorvoering van ons socialistisch absolutisme al voor 70% gewonnen zal zijn.

Na enige critiek op het "misleidend radicalisme van de scheurmakers" en "reactieknecht" Anton van den Berg (geb. 23.3.1903 te Rotterdam, wonende aldaar), leider van het O.V.B., riep hij de aanwezigen op, om plaatselijk op het eerste teken van de partij in elk district en elke plaats actie te ontketenen. Hij drong er bij zijn toehoorders op aan in afwachting van dit teken reeds onmiddellijk een begin te maken met het organiseren van een steunactie.

Het blijkbaar moeilijkheden opleverende thema der financiën, benodigd voor ondersteuning van stakende arbeiders, werd verder uitgesponnen door Pieter Barendregt (geb. 16.5.1908 te Rotterdam, wonende aldaar), die een waarschuwend geluid liet horen i.v.m. de stakingsuitkeringen. Te lage uitkeringen zouden z.i. de stakingen doen mislukken. Een uitkering van 18 of 19 gulden per week achtte hij onvoldoende. Speciaal voor Rotterdam wenste hij een stevige financiële steun. Spreker stelde voor het solidariteitsfonds landelijk te doen functioneren.

Dit voorstel werd bestreden door de voorzitter van de E.V.C., Berend Blokzijl (geb. 29.12.1918 te Hoogeveen, wonende te Amsterdam). Deze verklaarde, dat het hoofdbestuur van de E.V.C. besloten had, in geen geval de plaatselijke E.V.C.-kassen voor de actie aan te spreken. Als immers de opzet gelukt - zo luidde zijn redenering - en een landelijk conflict tot stand gebracht kan worden, heeft elke plaats zijn eigen zorgen.

Blokzijl ging accoord met de gedachte om de opbrengst van de nieuwe steunactie in hoofdzaak voor Rotterdam te bestemmen, daar Amsterdam financieel een krachtige positie inneemt.

Vertegenwoordigers uit verschillende districten verklaarden, dat vele leden van het N.V.V. zich achter een eventuele actie zouden scharen. De partij was bezig haar invloed onder de leden van de N.V.V.-organisaties te versterken. Ook de middenstanders zouden reeds zijn ingeschakeld. Blokzijl spoorde de aanwezigen aan de daaruit voortvloeiende mogelijkheden tot op de bodem uit te putten. Een onbekend gebleven afgevaardigde uit Amsterdam riep, dat hij kans zag, om - wanneer de tijd daar was - de Hembrug binnen een week "plat" te leggen. Zijn opmerking werd vanuit de zaal beantwoord met: "Dat je dat werkelijk kunt heb je de vorige keer wel bewezen".

De openingszitting van de eigenlijke partijconferentie op 12 Augustus j.l. te 20 uur, werd door circa 300 gedelegeerden bijgewoond. Het presidium was als volgt samengesteld:
Hanna Jacoba Averink (geb. 28.5.1913 te Enschede, wonende te Haarlem);
Siegfried Baruch (geb. 17.2.1905 te Göttingen, wonende te Amsterdam);
Berend Blokzijl, voornoemd;
Jacob Brandenburg (geb. 22.8.1899 te Amsterdam, wonende aldaar);
Gerard Gilles Geelhoed, (geb. 4.8.1920 te Haastrecht, wonende te 's-Gravenhage);
Jan Haken, (geb. 13.10.1912 te Finsterwolde, wonende te Amsterdam);
Johannes Frans Reuter, (geb. 19.2.1912 te Sloten, wonende te Amsterdam); en
Arie Adriaan Verheij (geb. 26.2.1917 te Amsterdam, wonende aldaar).

De inleiding werd uitgesproken door Arie Adriaan (Harry) Verheij. Hij verklaarde, dat de conclusie van de partij, mede door Saul de Groot op 5 Juni j.l. uitgesproken t.a.v. het dreigende oorlogsgevaar en de noodzaak om met grote kracht het vredeswerk ter hand te nemen, zeer juist is gebleken. De werkende bevolking wil vrede, aldus Verheij. Er zijn reeds 300 miljoen handtekeningen voor de vrede verzameld en er komen er meer.

In ons land was het resultaat van de proef-mobilisatie, dat slechts tweehonderd van de zeshonderd opgeroepen waren verschenen. De Amerikanen lijden thans verliezen tegen de ongeschoolde Koreanen en zij zullen dit op alle punten doen. Het Amerikaanse imperialisme staat op zijn laatste benen; de oorlogsbegrotingen in de Amerikaanse en West-Europese landen zijn daarvan het bewijs. Korea wordt door de kapitalisten gebruikt voor Anti-Russische propaganda, zo zeide spreker, maar het Koreaanse volk geeft zijn leiders volledige steun, omdat hun politiek superieur is aan die van de imperialisten. De

reactie in de West-Europese landen biedt het Amerikaanse imperialisme symbolische hulp (brancards e.d). Zij durft dus nog niet verder te gaan, daar zij bang is voor het volk, dat vrede wil. Daarom probeert de reactie de vredesactie op alle mogelijke manieren te doorkruisen en vooraanstaande figuren brodeloos te maken. Zij trachten de actie te brandmerken als Sowjet-Russische propaganda.

Desondanks gaan de werkers voor de vrede door. Ook wij moeten naar buiten treden en propaganda maken voor de vrede, door de Sowjet, die leidinggevend is voor het gehele volk, te populariseren.

Men vraagt wel eens, aldus Verheij, waarom de Sowjet-Unie Korea niet helpt. Wel, om geen derde wereldoorlog te veroorzaken.

Vervolgens bracht spreker de vorderingen van de vredesstrijders in Nederland op het tapijt.

Dat het vredeswerk niet naar behoren loopt, zeide hij, komt niet door gebrekkige organisatie, doch omdat de afdelingen niet werken. Men hoort: "Het is zo moeilijk" en daarom gaat het niet.

Wij moeten strijden tegen de oorlogsophitsters en strijden voor de vrede. Amerika maakt gebruik van Korea om een derde wereldoorlog te ontketenen. Wij gebruiken Korea echter om een oorlog te voorkomen. Opvattingen als: "een derde wereldoorlog is onvermijdelijk" kweken defaitisme. Anderzijds werkt de opvatting "oorlog is niet noodzakelijk" slapheid in de hand, die de vredesactie nadelig beïnvloedt. Dit zijn de gedachten van mensen, die het socialisme thuisbezorgd willen hebben, en zij werken de reactie in de kaart.

Als andere in het oog springende fout noemde Verheij het sectarisme. Aan de bezorgers van "De Waarheid", zo betoogde hij, wordt ook de vredeskrant gegeven om deze te colportereren bij de abonné's. Wij moeten echter de vredesactie uitstrekken tot de leden van de Uniebonden. Het moet een massa-beweging worden, die leeft. Wij moeten alle krachten inzetten voor de vrede, b.v. in de bedrijven en deze actie zonder stagnaties gaande houden. Alles moet werken voor de vrede, ook "Verenigd Verzet", welke vereniging, aldus Verheij, een zeer grote invloed bij de massa heeft.

Alvorens deze onderwerpen in discussie te geven, zette spreker zonder onderbreking zijn inleiding, nu met betrekking tot "De Waarheid", voort.

Wij moeten t.a.v. de huidige stakingen onder de taxichauffeurs, bouwvakkers, havenarbeiders enz. klaar staan om steunacties te organiseren, zo zeide hij. Wij moeten deze stakingen leiding geven en de vredesactie daaraan koppelen. Wij moeten vooral een ideologische campagne voeren met behulp van "De Waarheid". "De Waarheid" is het gereedschap van de partij om de strijd te voeren, de massa op te voeden en hun politiek inzicht te versterken. Op blz. 154 K.P.S.U. (Geschiedenis van de Communistische Partij van de Sowjet-Unie (Bolsjewiki), oude uitgave, lezen we van Lenin en Stalin: "Theorie is materiële macht indien de massa daardoor wordt beïnvloed". Wij moeten dus alle krachten inspannen en met "De Waarheid" werken.

De taken van de krant, aldus spreker, zijn: de vredesactie; de gang van zaken op Korea; de berichtgeving van economische aard; uiteenrafeling van de ideologische oorlogvoering der reactie tegen de Sowjet-Unie. In haar leidinggevende positie t.a.v. de vredesactieschiet "De Waarheid" tekort. Daarin moet verbetering komen. Een bericht bijv. over de bouwvakstaking werd op de 4e pagina geplaatst. Dit is een zeer ernstige fout, die niet mag voorkomen.

De verbeteringen, welke in de courant zijn aangebracht, zijn van meer interne aard; zij betekenen echter geen verbetering van doorslaggevende aard voor de massa.

Ten aanzien van de verspreiding van het dagblad merkte spreker op, dat de lopers oorzaak zijn van het verlies van abonné's, "omdat daar alle mogelijke schorum onder zit, wie het niets kan schelen of er lezers afvallen".

Sprekende over het "Arcor"-apparaat (systeem der arbeiders-correspondenten), deelde Verheij mede, dat zich 184 man hadden opgegeven, waarvan er 64 regelmatig werkten. Het werk is goed, zo zeide hij, maar niet op peil; de arcors worden niet geleid en gesteund door de districten. Wij hebben veel enquête-vragen gestuurd aan abonné's; en velen antwoordden dat het niet aan de krant ligt, maar aan de districten, waar niet voldoende wordt gewerkt en men zich geen moeite geeft om arcors te vinden. Werft lezers! Wij moeten onder de massa komen: wij zijn er mede verbonden.

Vroeger was de taak van de krant gericht op het doen ontwaken van de massa. Als we nu terug zien merken we, dat de arbeidersklasse vooruit is gegaan, ook op cultureel gebied. Ook de tegenstander houdt daarmede rekening. De reactie heeft de radio en de grote pers tot zijn beschikking, o.a. de United Press. Dit is de nieuwsfabriek der reactie, die 10 miljoen winst per jaar maakt. Het hoofd daarvan is Hayworth en deze staat in dienst van de klassevijand. Ook in Nederland past men - evenals in Amerika - de anti-communistische propaganda als methode toe. Wij kregen een tijdje geleden - per abuis aan "De Waarheid" toegezonden - een pakketje, waarin een keurig opgemaakt artikel met foto's, dat de dood vermeldde van Staling en meteen als zijn eventuele opvolger benoemde.

Ook "De Waarheid" moet hiermede rekening houden. Wij moeten zorgen, dat wij met de massa verbonden blijven. Zoals Lenin zeide: "Wij moeten de massa, die in duisternis leeft licht brengen".

Het komende Waarheid-zomerfeest, aldus Verheij, is zeer belangrijk en wij moeten alle krachten inzetten om de opkomst zo groot mogelijk te maken. We stellen de uitgifte voor van een Waarheid-Zondagsblad van 12 pagina's voor 15 cents. Hierin komen artikelen over huishoudelijke zaken, vrije-tijdbesteding, ontspanning enz.. Met dat blad ontstaan nieuwe mogelijkheden tot werven van nieuwe lezers. Verheij kondigde voorts aan een speciale reportagedienst voor streeknieuws en een betere technische verbinding (telex). In verband daarmede, zo zeide hij, wordt op het a.s. Waarheid-zomerfeest begonnen met de uitgifte van een nieuwe obligatie-lening ad 200.000 gulden, waarvan bijv. Amsterdam f. 85.000.-- moet opbrengen.

De op Zondag d.a.v. gehouden discussie droeg meer het karakter van een verantwoording, welke de afgevaardigden uit de districten voor de aanwezige partijbestuurders aflegden. Er werden geen voorstellen besproken, doch men beperkte zich tot het vermelden van reeds behaalde resultaten.

De afgevaardigde uit Groningen deelde o.a. mede, dat aldaar met "De Waarheid" in de bedrijven werd gecolporteed, waardoor een kleine lezerswinst was bereikt.

De vertegenwoordiger uit Leerdam-Alblasserdam deelde mede, dat de E.V.C. ter plaatse niet medewerkte aan de vredesbeweging, omdat dit, volgens de bestuurders, niet op de weg van de vakbeweging lag.

De Leeuwarder afgevaardigde sprak de hoop uit, dat het aangekondigde Zondagsblad een betere ontvangst zou vinden op het platteland dan de voormalige "Voorwaarts", welke daar niet begrepen werd.

Ook de andere afgevaardigden spraken in deze geest.

Jacob Brandenburg vestigde nogmaals de aandacht op de "koortsachtige haast", waarmede de West-Europese landen oorlogsvoorbereidingen treffen. Als we niet oppassen, aldus spreker, zullen zij ons in een derde wereldoorlog storten. Wij moeten alles doen om dit te verhinderen. Het werk in de grote plaatsen laat nog veel te wensen over. In de kleine gemeenten, waar de mensen meer onderling contact hebben, zijn de resultaten veel beter. Dit kan echter ook in de grote steden bereikt worden door beter functioneren van de (onder)afdelingen, waardoor nauwer contact met de buurtbewoners kan worden gelegd.

Door het lezen van reactionaire bladen wordt de drang naar vrede geboycot. Wij laten alles na om de mensen, die gelijke interesses hebben als wij, er van te overtuigen dat zij "De Waarheid" moeten lezen. "De Waarheid" stimuleert en steunt de drang naar vrede.

Voor de oorlog, bijv. bij de 7% huurstakingen enz. werden de stakers en sympathiserenden bewerkt met onze toenmalige kranten; nu echter, met de bouwvak-, taxi- en havenarbeidersstakingen laten de partijgenoten dit na. Dat is een ernstige fout.

In 1940-1945 hadden wij met de illegale Waarheid ook geen achteruitgang, ondanks de grote risico's, toen aan het uitgeven, verspreiden en lezen daarvan verboden. Het woordje "angst" is niet een kapstok, waaraan wij alles kunnen ophangen.

Alles moet gemobiliseerd worden om te vechten voor "De Waarheid".

Een discussiant, vermoedelijk afkomstig uit het C.P.N.-district Kennemerland, becritiseerde de onvoldoende werking van het "arcor" systeem. Iedere partijgenoot, zo zeide hij, moet de "arcor"- artikelen lezen en zo nodig becritiseren, aldus bijdragende tot verbetering van het systeem.

Een onbekend gebleven bezoeker uitte de wenselijkheid om de strijd der Koreanen te ondersteunen. Wij moeten onder de massa gaan, aldus deze persoon, en comité's op brede basis vormen voor de vrede. Hij toonde zijn misnoegen over het feit, dat in "De Waarheid" een protestartikel tegen het uitzenden van schepen naar Korea niet was verschenen.

Harry Verheij beantwoordde de discussie. Hij concludeerde tot de ontoereikendheid van de tot nu toe ontplooid vredeactie. Zij was beperkt gebleven tot partij-actie en daarin zou - tenzij alle krachten voor een bredere verspreiding werden ingespannen - geen verandering komen. Vooral niet-partijgenoten moeten voor dit werk worden aangetrokken. Zij moeten zitting nemen in vredescomité's op brede basis. De partijgenoten moeten niet wachten op aanwijzingen en initiatief van boven af.

Hij waarschuwde voor het doorgeven van namen, omdat in het verleden al heel wat mensen door de reactie brodeloos waren gemaakt.

Verheij besloot met de opwekking om voor het slagen van de nieuwe obligatielening zorg te dragen.